

Arrest

nr. 322 627 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2000.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 21 december 2021. Op 27 december 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 mei 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 30 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Habargidir. U bent geboren op (...) mei 2000 in Harardhere, gelegen in het district Harardhere van de provincie Mudug waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

In Harardhere woonde u samen met uw moeder, uw stiefvader, uw broers en uw zussen. U hebt uw vader nooit gekend omdat die is gescheiden van uw moeder toen u zeer jong was. Sinds 2019, bent u verloofd met [M. A. M.]. U ging naar de Koranschool en de gewone school genaamd Harardhere Primary. U bent gestopt met de Koranschool vanwege verschillende redenen, waaronder het feit dat Al-Shabaab hun eigen leraren had aangesteld en dat u moest zorgen voor de echtgenoot van uw moeder. Op uw 17de bent u ook met de gewone school gestopt om voor uw stiefvader te zorgen. In totaal bent u drie jaar naar die school gegaan. Uw stiefvader moest twee keer per dag gemasseerd worden door u en u moest ook met hem wandelen. Daarnaast was u verantwoordelijk voor uw broers en zussen. U zorgde ervoor dat ze ontbeten, bracht ze naar de Koranschool en bracht ook eten naar uw moeder, die in een winkel werkte van uw stiefvader. Op 05/11/2021, tijdens het avondeten, klopten leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab op uw deur en eisten ze dat u met hen meeging. Ze beweerden dat ze zelf niet wisten waarom u moest meekomen. U werd meegenomen naar een buitenwijk van Harardhere waar zich nog drie andere personen bevonden. Jullie werden alle drie geblinddoekt en meegenomen naar een kamp van Al-Shabaab in Galhareeri. U werd drie dagen samen opgesloten met deze personen en jullie volgden lessen in het kamp. Op de vierde dag was er een bijeenkomst waarbij de leider van het kamp jullie toesprak. U vertelde hem dat u moest zorgen voor uw familie en dat u niet had gekozen om daar te zijn. Daarop stak een lid van Al-Shabaab u in de rug met een stok waardoor u flauwviel. Als straf voor het stellen van uw vraag werd u alleen opgesloten in een kamer. Na een week werd u benaderd door een oude man die u vertelde dat u moest luisteren naar de leden van Al-Shabaab. U zei tegen hem dat u zou luisteren zolang u maar medische hulp kreeg. De man zorgde ervoor dat uw wonde verzorgd werd, en na drie weken alleen opgesloten te zijn werd u naar een andere kamer gebracht waar elf andere personen waren. Daar moest u opnieuw lessen volgen. Daarnaast moesten er elke dag drie personen voor Al-Shabaab werken, waaronder het schoonmaken en opruimen van de gebedsruimte. Na een week, na het avondgebed, werden er geweerschoten gehoord nabij het kamp van Al-Shabaab. Een van de leden van Al-Shabaab begeleidde jullie terug naar de kamer waar jullie op de borst op de grond moesten liggen. De andere leden vertrokken naar de plek waar het geluid van de geweerschoten vandaan kwam. Een medegevangene draaide zich om en opende zo de deur van de kamer die niet op slot bleek te zijn. Hierdoor konden jullie ontsnappen. Eenmaal uit het kamp stelde één van uw medegevangene voor om per twee verder te reizen. U bent samen met een andere jongen gevlucht naar Mogadishu in de achterbak van een vrachtwagen die geiten vervoerde. De zus van deze jongen verbleef in Mogadishu en kende uw oom, hierdoor was ze bereid om uw reis te betalen. Na twee dagen arriveerde u in Mogadishu. U bent naar het huis van uw oom langs moederszijde gegaan. Na twee dagen werd deze man gebeld door Al-Shabaab, en vertelden ze hem dat ze wisten dat u bij hem verbleef. Uw oom heeft diezelfde dag een smokkelaar voor u geregeld waardoor u Somalië kon verlaten.

U bent per vliegtuig uit Somalië vertrokken op 19/12/2021 met een vals paspoort. Op 21/12/2021 bent u aangekomen in België. Op 27/12/2021 diende u een verzoek in om internationale bescherming.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al-Shabaab omdat u aan hun rekrutering en uit hun kamp bent ontsnapt.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie administratieve dossier).

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat het niet duidelijk is waarom u precies in het vizier terecht kwam van Al-Shabaab voor een gedwongen rekrutering. Op het moment dat u gerekruteerd werd, was u immers reeds 21 jaar oud. Al-Shabaab rekruteert bijna uitsluitend jongens tussen de 12 en 16 jaar oud (zie

administratief dossier). Gevraagd waarom ze u rekruteerden ondanks uw leeftijd verklaart u dat jongeren tussen de 12 en 15 worden gerekruteerd met het doel hen te brainwashen. U stelt echter dat Al-Shabaab specifiek geïnteresseerd was in de oudere jongens die de Koranschool reeds hadden doorlopen zoals u zelf. Gevraagd of het niet moeilijker is voor Al-Shabaab om oudere jongens te brainwashen, verklaart u dat hun bedoeling was om u te trainen en u opdrachten te laten uitvoeren in een ander gebied, niet om u te indoctrineren (CGVS, p19). Dat slaat evenwel niet op wat u effectief moest doen in het trainingskamp van Al-Shabaab, namelijk bidden, lessen volgen, en werken (CGVS, p13). Uw eerdere ontmoetingen met leden van de organisatie waren steeds dreigend. U verklaart dat ze u meerdere malen hebben geslagen toen u tijdens de gebedstijd boodschappen naar huis bracht. Ook tijdens uw gevangenschap bij Al-Shabaab stelde u zich niet constructief op en zei u zelfs tegen de leider dat u het kamp wilde verlaten waarop u streng werd aangepakt en gestraft (CGVS, p.13,16). Daarnaast heeft uw familie helemaal geen affiliaties met Al-Shabaab (CGVS, p11-12). Dat u niet te vertrouwen bleek toont u ook aan doordat u van Al-Shabaab wegliep van zodra u er de kans toe had. Hierdoor is het geenszins aannemelijk dat u een interessant profiel had voor Al-Shabaab om door hen te worden gerekruteerd.

Bovendien komt gedwongen rekrutering door Al-Shabaab in de praktijk eerder uitzonderlijk voor. Wanneer er sprake is van rekrutering, dan gebeurt dit in de praktijk veel vaker door sociale druk van de familie en de clan, door propaganda of indoctrinatie op school en in de moskee of door financiële incentives (zie administratief dossier). De enige reden die u aanhaalt voor uw rekrutering is dat u reeds was afgestudeerd van de Koranschool (CGVS, p15). Rekening houdend met voornoemde vaststellingen inzake uw profiel kan deze uitleg niet overtuigen. Gevraagd waarom Al-Shabaab u zou opsluiten om er daarna vanuit te gaan dat u loyaal zou blijven stelt u dat Al-Shabaab niet als doel heeft om loyale mensen te rekruteren. Volgens uw verklaring zouden ze jullie opsluiten, trainen, en daarna naar een ander gebied verplaatsen om daar opdrachten voor hen uit te voeren (CGVS, p19). Het is echter niet aannemelijk dat een organisatie als Al-Shabaab zoveel tijd en middelen zou investeren in het trainen van individuen die niet loyaal zijn, aangezien dit vanzelfsprekend een risico vormt voor de veiligheid en effectiviteit van hun operaties (zie administratief dossier).

Wanneer u gevraagd wordt naar een verklaring voor de veeleer atypische manier van rekruteren, antwoordt u dat Al-Shabaab aanvankelijk jongeren via de Koranscholen trachtte te rekruteren en via de clanoudsten. U stelt dat er veel weerstand van de lokale bevolking was, waardoor Al-Shabaab gedwongen werd om naar een andere methode over te schakelen. Vervolgens verklaart u dat Al-Shabaab daarom één jongen per gezin opeiste, mits er drie jongens waren (CGVS, p11). Gevraagd naar de reden waarom ze specifiek u rekruteerden verklaart u dat daar geen specifieke reden voor was. U zegt dat u achteraf via uw moeder hebt vernomen dat u niet de enige was, maar dat Al-Shabaab verschillende jongeren heeft meegenomen (CGVS, p15). Deze verklaringen zijn evenmin in staat voorgaande vaststellingen ongedaan te maken. Des te meer daar in de nieuwsberichten uit deze periode, geen melding wordt gemaakt van een rekruteringsgolf door Al-Shabaab. Enkel in 2018 is er in de geraadpleegde bronnen sprake van een gedwongen rekrutering van Al-Shabaab in uw district Harardhere (zie administratief dossier).

Het CGVS plaatst eveneens ernstige vraagtekens bij uw gevangenschap in het kamp van Al-Shabaab. Gevraagd naar de drie personen waarmee u drie dagen werd opgesloten kan u enkel zeggen uit welke wijk van Harardhere ze kwamen. Gevraagd wat hun namen waren zegt u dat jullie elkaar wel hebben gesproken, maar enkel over hoe jullie gerekruteerd zijn (CGVS, p15-16). Later verklaart u dat er tijdens die eerst dagen een zeer gemoedelijke, open sfeer was (CGVS, p16). Hierdoor is het zeer onwaarschijnlijk dat u niet meer weet over uw medegevangenen. Verder kan u ook niets vertellen over de elf personen waarmee u een week werd opgesloten. Gevraagd naar hun namen verklaart u dat u schrik had om vragen te stellen en dat u geen enkele naam kende. Gevraagd naar het werk dat u daar moest uitvoeren, en hoe Al-Shabaab koos wie er moest werken, stelt u dat ze de namen afriepen van degene die moesten werken. Gevraagd naar hoe het komt dat u dan geen naam kan herinneren, wijzigt u uw antwoord en stelt u dat de leden van Al-Shabaab mensen aanwezen en een lijstje hadden waarop hun namen stonden (CGVS, p17). Het is in deze omstandigheden niet aannemelijk dat u na een week samen opgesloten hebben gezeten en te hebben gewerkt geen enkele naam opving van één van uw medegevangenen.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door de onwaarschijnlijkheid van uw ontsnapingspoging. Gevraagd naar hoe u precies bent ontsnapt, vertelt u dat jullie werden teruggebracht naar jullie kamer omdat er werd geschoten in de buurt van het kamp van Al-Shabaab. Eén van uw medegevangenen stootte per ongeluk zijn hoofd tegen de deur waardoor die openging, hierdoor konden jullie ontsnappen (CGVS, p13,17). Deze gang van zaken, zoals door u beschreven, is toch erg bevreemdend. Het is namelijk zeer onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab zodanig veel moeite en middelen steekt in jullie rekrutering om jullie vervolgens door nalatigheid te laten ontsnappen. Aangezien Al-Shabaab op dat moment u en andere rekruten wantrouwde, opsloot, en u in een geheim opleidingskamp hield, is het onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab 12 personen onbewaakt en met de deur open zou achterlaten. Een dergelijke situatie zou namelijk het risico verhogen dat Al-Shabaab verraden wordt door jullie ontsnapping.

Verder kunnen er ernstige vraagtekens worden gesteld bij uw houding in Mogadishu. Gevraagd of u contact hebt opgenomen met uw gezin stelt u dat enkel uw oom dit had gedaan. Gevraagd of u dan zelf geen contact wou opnemen met uw familie stelt u dat dat niet ging omdat u zelf geen gsm had en uw oom lange dagen moest werken (CGVS, p18). Gezien de ernst van uw situatie, en de potentiële gevolgen voor uw gezin, kan er

verwacht worden dat u meer moeite zou steken in het contacteren van uw gezin en verloofde teneinde u te informeren over hun situatie en de actuele stand van uw problemen.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door inconsistenties en onwaarschijnlijkheden. Tijdens uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS verklaart u Somalië te hebben verlaten op 19/12/2021 (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ; CGVS, p6). Later verklaart u dat u op 13 december bent aangekomen in Mogadishu en dat u daar twee dagen bent gebleven (CGVS, p18). Dat betekent dat u op 15 december Somalië zou hebben verlaten wat tegenstrijdig is aan uw eerdere verklaringen. Gevraagd naar hoe u contact hebt kunnen herstellen met uw familie, stelt u dat u begin 2023 in uw broek een papiertje hebt gevonden met het nummer van uw oom (CGVS, p9). Dat is toch zeer onwaarschijnlijk te noemen aangezien u vertrokken bent uit Somalië in 2021 en u in al die tijd was vergeten dat u over deze contactgegevens met het thuisfront beschikte (CGVS, p6).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheids incidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschild van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun

bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterroperoperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Mudug te worden beoordeeld.

Mudug wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mudug een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Mudug is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De controle over de regio Mudug die samen met Galgaduud de deelstaat Galmudug vormt, is verdeeld tussen de deelstaat Galmudug en de deelstaat Puntland. Puntland controleert de noordelijke helft van de regio. Gaalkacyo, de hoofdstad van Mudug, is ook verdeeld waarbij Puntland het noordelijke deel van de stad controleert en Galmudug het zuidelijke deel. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio. Zo werd Harardhere, een strategisch belangrijke havenstad, in januari 2023 heroverd op de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Mudug geschat op 1.317.403 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 87 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (48). Dit zijn vooral gevechten tussen het Somalische leger, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilitie, tegen al-Shabaab. Andere geweldincidenten betreffen vuurgevechten tussen de aanwezige veiligheidsdiensten onderling, interclangeweld en AS-aanvallen tegen de veiligheidsdiensten. ACLED noteert twee incidenten waarbij geweld uitbreekt tussen twee AS-groepen doordat één AS-groep probeerde de terreurgroep te ontvluchten en zich over te geven aan de overheid. ACLED noteert in totaal 914 dodelijke slachtoffers in de regio Mudug door dit type van geweld. Er worden geen burgerdoden geregistreerd. Droneaanvallen van het Amerikaanse leger tegen AS-doelwitten vormen de meerderheid van de 19 geregistreerde incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De overige incidenten zijn aanslagen door al-Shabaab op de veiligheidsdiensten en geallieerde milities. Al-Shabaab pleegt ook een suicide vehicle-borne IED (SVIED)-aanslag tegen een safehouse waar leden van het federale parlement zaten alsook de president van de deelstaat Galmudug. Onder violence against civilians noteert ACLED 20 incidenten met 24 burgerdoden, het betreffen voornamelijk clanconflicten omwille van bloedwraak of een grondgeschil. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid en in mindere mate omwille van droogte en overstromingen, hervestigt zich in Galgaduud of binnen dezelfde regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mudug sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mudug in uw hoofdte dermate verhogen dat er moet

aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mudug een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mudug. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De opmerkingen van uw advocaat, waarbij hij uw verklaringen herhaalt en daarom de vluchtelingenstatus en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt, zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen (CGVS, p. 22).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing specificeert dat UNHCR aangeeft dat veel personen die Zuid- en Centraal Somalië ontvluchtten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus. De verzoekende partij is afkomstig uit Mudug, uit het zuiden van Somalië. Ze is een doelgroep van de UNHCR en de commissaris-generaal. De verzoekende partij vreest voor haar leven indien ze naar Somalië terugkeert wegens haar desertie uit het kamp van al-shabaab. Ze vreest als een apostaat te worden beschouwd wegens haar vertrek uit Somalië en haar lange verblijf in Europa.

2.3. De verzoekende partij voert aan dat de commissaris-generaal haar verklaringen en haar verenigbaarheid toetst met de informatie in het administratief dossier. Deze informatie betreft een niet-officiële vertaling van het verslag “*Norwegian Country of Origin Information*” van 2015 over rekrutering door al-shabaab. Ze stelt dat we uit dit verslag kunnen opmaken dat de rekruteringsmethoden kunnen variëren naargelang de kracht en de verzwakking van de beweging. Uit een veel recenter rapport blijkt volgens haar dat het aantal leden na 2015 sterk is gestegen. Ze citeert vervolgens dit rapport. Ze stelt verder dat uit het verslag van 2015 blijkt dat het werd opgesteld op basis van informatie die beschikbaar was tot februari 2015. Dit wil zeggen meer dan zes jaar voor de rekrutering waarvan ze het slachtoffer was en negen jaar voor het nemen van de beslissing door de commissaris-generaal. Er is verder zeer weinig informatie over de vrijwillige of gedwongen rekrutering door al-shabaab. De rekruteringsmethoden en het gebruik van geweld worden door de capaciteit van de beweging beïnvloed en de rekruteringsmethoden en het gebruik van geweld worden beïnvloed door de controle van al-shabaab over het dorp in kwestie. Ze meent dan ook dat de conclusie van de commissaris-generaal dat “*Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. Wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door al-shabaab*” niet volledig is. Immers, als rekrutering onder deze omstandigheden kan plaatsvinden, dan kan rekrutering onder een veelheid van andere omstandigheden plaatsvinden. Bovendien geeft het rapport geen informatie over de rekruteringsmethoden die al-shabaab in 2021 gebruikte. Er is niets dat garandeert dat deze methoden in 6 jaar niet zijn veranderd.

2.4. De verzoekende partij stelt verder dat de commissaris-generaal haar beslissing niet op de meest recente informatie steunt. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten en geeft de weblinks van deze rapporten, die volgens haar recenter zijn. De commissaris-generaal analyseerde haar verklaringen echter voornamelijk op basis van haar leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen en het gebrek aan objectieve informatie in het dossier terwijl uit andere omstandigheden bleek dat ze een hoog risicoprofiel had. De verzoekende partij betoogt dat, alhoewel ze ouder was toen ze door al-shabaab werd gerekruteerd, blijkt uit de verslagen, dat onder bepaalde omstandigheden ook oudere personen kunnen worden gerekruteerd. Ze benadrukt afkomstig te zijn uit de Mudug regio, uit de stad Harardheere die in 2021 feitelijk onder de controle van al-shabaab stond. Ze onderbouwt dit punt door te verwijzen naar een rapport. Ze meent dat uit dit rapport ook blijkt dat geweld tegen burgers uit deze stad relatief hoog was. Ze citeert vervolgens opnieuw een rapport en stelt dat haar verklaringen de aanwezigheid van al-shabaab bevestigen. Een gedwongen rekrutering komt volgens haar vaker voor in de regio's die door al-shabaab worden gecontroleerd, wat duidelijk het geval is in de regio's van herkomst van de verzoekende partij. Uit de verschillende rapporten blijkt ook dat de profielen die door al-shabaab in de door hen gecontroleerde regio's worden gerekruteerd, gevarieerder zijn en niet beperkt tot jongeren onder de 15 jaar, aangezien het eerder gaat om gedwongen rekrutering dan om

indoctrinatie van jongeren. Volgens de verzoekende partij verklaart dit waarom ze verklaarde dat al-shabaab niet in haar geïnteresseerd was om haar te indoctrineren maar eerder om haar voor hen te laten werken in andere regio's. Ze was al ouder en had de koran al geleerd. Ze meent dat de bewering van de commissaris-generaal wanneer die stelt dat het niet aannemelijk is dat een organisatie als al-shabaab zoveel tijd en middelen zou investeren in het trainen van individuen die niet loyaal zijn, aangezien dit vanzelfsprekend een risico vormt voor de veiligheid en effectiviteit van hun operaties, volledig subjectief is en niet wordt gestaafd door enig rapport die integendeel volgens haar aantonen dat al-shabaab een reële lange termijn invloed op de bevolking wil uitoefenen door middel van propaganda. De verklaringen van de verzoekende partij komen overeen met de *modus operandi* van al-shabaab die in de vernoemde verslagen worden beschreven. Ze stelt zelf te hebben toegeven dat al-shabaab oorspronkelijk jongeren rekruteerde op scholen maar dat ze uiteindelijk gezinnen om kinderen hebben gevraagd toen de regio volledig onder hun controle stond. Volgens haar zijn haar verklaringen gedetailleerd en komen ze precies overeen met de situatie die in de verslagen wordt beschreven. De verklaring van de commissaris-generaal dat er enkel in 2018 sprake is van gedwongen rekrutering in haar district van herkomst wordt tegengesproken door de meest recente informatie. Hier wordt melding gemaakt van de controle van al-shabaab in deze regio en gevallen van gedwongen rekrutering. Ze stelt verder dat het enige inkomen afkomstig is uit het winkeltje van haar moeder. Ze benadrukt dat ze naar de koranschool ging zodat ze ook voldoende kennis van de koran had. Ze meent dat gelet op haar persoonlijke omstandigheden het volkomen geloofwaardig is dat ze een profiel had dat door al-shabaab werd gezocht en dat ze onder dwang werd gerekruteerd.

2.5. Wat betreft haar gevangenschap in het kamp van al-shabaab, stelt de commissaris-generaal dat ze niet zo veel namen kent van de mensen bij wie ze gevangen zat. Ze stelt dat uit de motivering van de bestreden beslissing op dit punt duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal zich uitsluitend baseerde op het feit dat de verzoekende partij de namen van de andere gedetineerde niet kende. De commissaris-generaal heeft enerzijds drie jaar gewacht om haar te ondervragen, terwijl de feiten zich kort voor haar aankomst in België hadden voorgedaan. Zelfs indien de namen door leden van al-shabaab zouden zijn uitgesproken, kan de commissaris-generaal haar redelijkerwijs niet verwijten dat ze niet in staat is de namen te geven van de personen met wie ze drie jaar geleden enkele dagen lang werd vastgehouden. Van een persoon kan niet worden verwacht dat ze zich jaren na dato de namen van medegevangenen herinnert. Anderzijds heeft ze uitdrukkelijk verklaard bang te zijn geweest om vragen te stellen in de plaats waar ze werd opgesloten na het incident naar aanleiding waarvan ze was opgesloten. Ze kende de namen van de mensen met wie ze werd opgesloten niet en wist niet of ze hen kon vertrouwen. Bovendien kon ze andere informatie dan hun namen verstrekken zodat ze niet kan worden verweten dat ze niet voldoende informatie over haar detentie kon verstrekken. Volgens haar kan op basis van de door haar verstrekte gegevens haar detentie in het kamp van al-shabaab als bewezen worden beschouwd.

2.6. Ze citeert vervolgens de bestreden beslissing aangaande haar ontsnaptingspoging. Ze stelt dat de redenering van de commissaris-generaal blijk geeft van een gebrek aan inzicht in de context ten tijde van haar ontsnapping. Als gevolg van de schoten had de bewaker immers het slot van de deur verkeerd gesloten, zodat deze open was gebleven. Gelet op de schietpartij was het voor de leden van al-shabaab belangrijker zich te verdedigen en te beschermen dan gevangenen vast te houden. Ze herhaalde dat de bewaker niet wist dat de deur was opengelaten. Ze dacht dat de gedetineerden waren ingesloten en dat ze daarom kon zorgen voor het reageren op de schoten. Bovendien kon van haar niet worden verwacht dat ze de houding van een lid van al-shabaab verklaarde aangezien ze geen lid was van die organisatie. Ze heeft immers zelf verklaard dat het haar verbaasde dat de deur was opengelaten.

2.7. Wat betreft haar houding in Mogadishu, voert ze aan dat ze maar één nacht bij haar oom bleef, zoals ze uitlegde. Alles ging heel snel en het meest dringende was contact opnemen met de smokkelaar zodat ze het land kon verlaten. Aangezien ze op de dertiende december bij haar oom aankwam, haar oom 's avonds laat werkte en ze 's ochtends vroeg vertrok en ze slechts één nacht bij haar oom bleef, is het volkomen geloofwaardig dat ze in zo'n korte periode geen tijd had om contact op te nemen met haar familie.

2.8. Aangaande de datum van haar vertrek, stelt de verzoekende partij dat ze wel degelijk op 19 december vertrokken is daar ze enkele dagen bij smokkelaars verbleven heeft alvorens het vliegtuig te nemen. Ze kwam op 13 december aan in Mogadishu, verbleef één nacht bij haar oom en de volgende dag kwam de smokkelaar haar 's avonds ophalen. Ze is vervolgens van 14 december tot 19 december bij de smokkelaar ondergedoken gebleven. Aangezien de commissaris-generaal haar nooit heeft ondervraagd over de tijd die ze bij de mensensmokkelaar heeft doorgebracht, hoewel ze verklaarde dat ze daar tot haar vertrek was gebleven, kon de commissaris-generaal deze tijd niet in aanmerking nemen bij haar berekening. Er zij ook op gewezen dat ze onmogelijk met het vliegtuig had kunnen vertrekken op dezelfde avond dat ze met de mensensmokkelaar het huis van haar oom verliet aangezien ze toen nog niet over reisdocumenten beschikte en dat het des te logischer is dat ze enkele dagen bij de mensensmokkelaar heeft moeten wachten alvorens te vertrekken.

2.9. De verzoekende partij brengt naar voor dat ze geen belang heeft om tegen de commissaris-generaal te liegen over haar contacten met haar familie. Indien ze vroeger contact had gehad met haar familie, zou dat voor haar geen verschil hebben gemaakt. Ze kan geen andere verklaring geven dan de welke ze aan de commissaris-generaal heeft gegeven namelijk dat ze geluk had een stuk papier te vinden. Ze wenst er echter op te wijzen dat het stuk papier in een zak zat en niet in haar broek. Hoewel ze haar aantekeningen van het verhoor had ontvangen, was het voor haar onmogelijk om ze te begrijpen, aangezien ze geen Nederlands spreekt. Ze benadrukte ook dat ze op andere manieren had geprobeerd contact te krijgen met haar familie maar dat dit niet mogelijk was geweest.

2.10. De verzoekende partij stelt verder dat ze nood heeft aan subsidiaire bescherming. Ze meent dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheid die voor haar specifiek is namelijk het feit dat ze Somalië drie jaar geleden heeft verlaten en sindsdien in een Europees land woont. Ze citeert vervolgens uit een rapport om haar stelling te onderbouwen.

2.11. De verzoekende partij vraagt in hoofddeorde haar te erkennen als vluchteling, in subsidiaire orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in nog meer ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. De verzoekende partij verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en Somalië te hebben verlaten omdat ze gedwongen werd al-shabaab te vervoegen. Er werden geweerschoten gehoord nabij het kamp. De verzoekende partij werd samen met andere personen opgesloten in een kamer terwijl andere leden vertrokken naar de plaats vanwaar de schoten vandaan kwamen. Door een handeling van een medegevangene opende de deur van de kamer zich daar deze niet op slot was. De groep waarvan de verzoekende partij deel uitmaakte kon zo uit het kamp ontsnappen. De verzoekende partij ging samen met een andere jongen naar Mogadishu in de achterbak van een vrachtwagen. De zus van de jongen waarmee ze reisde kende haar oom waardoor deze vrouw bereid was om haar reis te betalen. Ze verbleef in Mogadishu bij haar maternale oom. Na twee dagen werd deze man gebeld door al-shabaab en vertelden ze hem dat ze wisten dat de verzoekende partij bij haar verbleef. Haar oom regelde diezelfde dag een smokkelaar waardoor ze Somalië kon verlaten. Bij een terugkeer naar Somalië vreest ze gedood te worden door al-shabaab omdat ze aan hun rekrutering en uit hun kamp is ontsnapt.

4.2. Na een grondige lezing van het rechtsplegingsdossier blijkt inderdaad dat de commissaris-generaal bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van de gedwongen rekrutering door de verzoekende partij verwijst naar objectieve landeninformatie die dateert van 2015. Echter verwijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ook naar veel recentere rapporten. Zo verwijst de verwerende partij naar en geeft zij de weblinks van de volgende rapporten:

- UNHCR “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van September 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023;
- EUAA “*Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023;
- EUAA “*Country of Origin Information Query: Somalia - Security situation update*” van 17 mei 2023;
- COI “*Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023.

In het rapport EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023 wordt bij de bespreking personen die gedwongen rekrutering vrezden door al-shabaab (EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, p.87-89) verwezen naar het rapport EASO Country of Origin Information Report “*Somalia, Targeted profiles*” van september 2021. In dit rapport wordt op de pagina's 17 tot en met 26 informatie gegeven over (gedwongen) rekrutering door al-shabaab.

Volgens deze informatie bestaat het grootste deel van de nieuwe rekruten van al-shabaab uit kinderen en bestaat de belangrijkste groep waaruit gerekruteerd wordt uit jongens en jonge mannen tussen de leeftijd van 12 en 24 jaar. Uit een interview van 88 voormalige al-shabaab-leden blijkt dat 40% van deze groep al-shabaab hebben vervoegd tussen hun 15 en 19 jaar, 46% was in hun twintiger jaren en slechts 5% was jonger dan 15 jaar. 9% van de ondervraagde leden was ouder dan 29 jaar (EASO Country of Origin Information Report “*Somalia, Targeted profiles*” van september 2021, p.17-18). 40% van de leden van al-shabaab worden gerekruteerd uit de provincies Bay en Bakool, waarbij de *Mirifle*-klan de voornaamste groep is waaruit strijders worden gerekruteerd. In de provincie midden-Shabelle worden de meeste strijders gerekruteerd uit groepen met een lage status zoals *bantu/jareer* (EASO Country of Origin Information Report “*Somalia, Targeted profiles*” van september 2021, p.17-18).

Zoals hierboven vermeld zijn jonge mannen het belangrijkste doelwit voor rekrutering. Al-shabaab rekruteert echter personen van alle leeftijdsgroepen, inclusief vrouwen, waarbij elementen zoals leeftijd, geslacht, opleidingsachtergrond of vroegere beroepen een invloed hebben voor de taak waarvoor men wordt gerekruteerd. Naast actieve strijders kunnen personen ook worden gerekruteerd als monteur, logistiek personeel, chauffeurs, kruiers, schoonmakers, koks, rechters, administratief personeel, leraren of gezondheidswerkers. In veel gevallen worden personen in gebieden die niet in handen van Al-Shabaab zijn als informanten gebruikt vanwege hun kennis van hun lokale omgeving. Er zijn meldingen dat de rekrutering van informanten - die niet noodzakelijkerwijs lid van al-shabaab zijn - kan gebeuren door middel van omkoping, intimidatie, bedreigingen en het gebruik van geweld (EASO Country of Origin Information Report “*Somalia, Targeted profiles*” van september 2021, p.18-19).

Er zijn verschillende redenen waarom jonge mannen al-shabaab vervoegen waaronder persoonlijk gewin, betere economische vooruitzichten en grieven tegen de regering. Ongeveer twee derde van de leden van al-shabaab hebben zich aangesloten omwille van economische redenen of als gevolg van grieven tegen discriminatie van de clan of tegen misbruik en corruptie van de lokale autoriteiten. Daarnaast geloven veel jonge mannen dat al-shabaab de islam verdedigt tegen 'ongelovige' indringers die hun volk en natie willen verdelen om hun eigen belangen te bevorderen.

Uit een onderzoek van 2017 waarbij 32 voormalig al-shabaab leden werden bevraagd bleek dat 12% van de ondervraagden beweerden dat ze gedwongen waren om zich bij al-shabaab aan te sluiten. Uit een onderzoek van 2014, meldden 13% van de ondervraagden dat ze onder dwang waren gerekruteerd, terwijl nog eens 4% aangaven dat zowel religieuze redenen als dwang een rol speelden bij hun rekrutering. Uit een onderzoek van 2015 blijkt dat ongeveer een derde van de ondervraagden hun rekrutering deels het gevolg was van daadwerkelijke of impliciete bedreigingen door al-shabaab. De auteurs van het onderzoek merken echter op dat “*respondenten mogelijk de mate waarin ze werden gedwongen tot betrokkenheid overschatten, met als doel hun verwijtbaarheid te verminderen*” (EASO Country of Origin Information Report “*Somalia, Targeted profiles*” van september 2021, p.20).

De gegevens over gedwongen rekrutering door al-shabaab zijn eerder beperkt. Meerdere bronnen voeren aan dat rekrutering door al-shabaab bestaat uit vrijwillige, uitgelokte en gedwongen rekrutering met daartussen combinaties van stimulansen en prikkels. Rekrutering door al-shabaab wordt beschreven als een complex proces dat varieert op basis van locatie, het individu en noden van al-shabaab op een bepaald moment. Verschillende bronnen geven uiteenlopende beschrijvingen van rekrutering. De meeste jonge mannen worden gerekruteerd vanwege het gebrek aan economische mogelijkheden om in hun levensonderhoud te voorzien of vanwege andere grieven tegen zaken als discriminatie van de clan of corruptie van de staat. Andere bronnen stellen dat 'gedwongen rekrutering' (bv. gedwongen ontvoering, rekrutering via islamitische scholen, verwijdering van kinderen, clanquota via ouderlingen) en rekrutering via clanonderhandelingen een 'belangrijke rol' spelen in de rekruteringsinspanningen van al-shabaab terwijl andere bronnen aangeven dat het gebruik van geweld situationeel is en niet altijd de primaire vorm van rekrutering vormt of zelfs dat direct geweld in de praktijk 'zelden' voorkomt. Andere vormen van rekrutering

zijn: het gebruik van islamitische instituten en het onderwijzen van kinderen in al-shabaab scholen met als doel jonge rekruten te creëren met een 'Jihadi-wereldbeeld', evenals clanafspraken om rekruten te leveren die kunnen escaleren tot het gebruik van geweld. Wat betreft gedwongen rekrutering wordt al-shabaab gekarakteriseerd als een organisatie die handelt op een zeer situationele manier als het aankomt op strategieën om nieuwe leden te rekruteren. Geweld kan gebruikt worden in situaties waarin de groep haar gelederen moet aanvullen na bijvoorbeeld het lijden van grote verliezen in de strijd of op plaatsen waar al-shabaab een voortdurende aanvoer van nieuwe rekruten nodig heeft. Verdere bronnen gaven aan dat gedwongen rekrutering wel plaatsvindt in gebieden die volledig door al-shabaab worden gecontroleerd, maar het zal meestal zijn in verband met grote operaties of tijdens en na aanslagen wanneer Al-Shabaab mensen nodig heeft voor de logistiek of om verloren strijders te vervangen. Volgens een redacteur van *BBC Africa* vindt rekrutering buiten het eigen grondgebied van al-shabaab vaak plaats met aspecten van dwang (EASO Country of Origin Information Report "Somalia, Targeted profiles" van september 2021, p.22-24).

Verder vraagt al-shabaab aan leden van de lokale gemeenschap om zich bij de organisatie aan te sluiten of om jongere familieleden aan te leveren. Mensen die dergelijke verzoeken weigerden worden bedreigd en bestempeld als ongelovigen die de Islam en de Sharia afwijzen en in sommige gevallen zelfs gedood als waarschuwing voor anderen in de gemeenschap. Wanneer al-shabaab de controle over een gebied overneemt, vraagt ze de plaatselijke clanoudsten om enkele tientallen of zelfs honderden jongeren te leveren. De stamoudsten, die niet kunnen weigeren, wijzen jonge leden van hun gemeenschap aan om aan de zijde van al-shabaab te vechten en/of om functies als lokale 'politie' op zich te nemen om hun moed en loyaliteit te demonstrenen voordat ze naar andere gebieden worden gestuurd om een rol binnen al-shabaab zelf op zich te nemen. Er zijn ook meldingen dat families die niet in staat zijn om (religieuze) belastingen aan al-shabaab te betalen, vaak gedwongen worden om hun kinderen aan de groep af te staan (EASO Country of Origin Information Report "Somalia, Targeted profiles" van september 2021, p.24).

4.3. *In casu* verklaart de verzoekende partij dat al-shabaab de controle heeft overgenomen in 2011 of 2012 (NPO, p.10). Ze verklaart dat ze vervolgens alle koranleerkrachten in elke koranschool hebben veranderd. Die begonnen volgens haar de jongeren te brainwashen (NPO, p.11). Ze verklaart vervolgens dat al-shabaab andere methoden gebruikte om leden te rekruteren. Zo vroegen ze aan de oudere van de clans om jongeren naar hen te brengen (NPO, p.11). Dit stemt overeen met de landeninformatie die hierboven wordt beschreven. Haar laatste verklaring echter dat al-shabaab aan elk gezin dat drie jongens heeft zou hebben gevraagd om één jongen aan hen af te geven, vindt echter geen grondslag in de informatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier.

Ook de door de verzoekende partij geschetste gang van zaken, namelijk dat al-shabaab op een avond kwam aankloppen bij haar thuis en haar dwong om mee te gaan, stemt niet overeen met de algemene informatie over het verloop, de omstandigheden, de voorwaarden en de reden van gedwongen rekrutering wanneer Al-Shabaab hier toch van gebruik zou maken. Des te meer omdat in de bestreden terecht wordt aangegeven dat *"Gevraagd of het niet moeilijker is voor Al-Shabaab om oudere jongens te brainwashen, verklaart u dat hun bedoeling was om u te trainen en u opdrachten te laten uitvoeren in een ander gebied, niet om u te indoctrineren (CGVS, p19). Dat slaat evenwel niet op wat u effectief moest doen in het trainingskamp van Al-Shabaab, namelijk bidden, lessen volgen, en werken (CGVS, p13). Uw eerdere ontmoetingen met leden van de organisatie waren steeds dreigend. U verklaart dat ze u meerdere malen hebben geslagen toen u tijdens de gebedstijd boodschappen naar huis bracht. Ook tijdens uw gevangenschap bij Al-Shabaab stelde u zich niet constructief op en zei u zelfs tegen de leider dat u het kamp wilde verlaten waarop u streng werd aangepakt en gestraft (CGVS, p.13,16). Daarnaast heeft uw familie helemaal geen affiliaties met Al-Shabaab (CGVS, p11-12). [...] De enige reden die u aanhaalt voor uw rekrutering is dat u reeds was afgestudeerd van de Koranschool (CGVS, p15). Rekening houdend met voornoemde vaststellingen inzake uw profiel kan deze uitleg niet overtuigen. Gevraagd waarom Al-Shabaab u zou opsluiten om er daarna vanuit te gaan dat u loyaal zou blijven stelt u dat Al-Shabaab niet als doel heeft om loyale mensen te rekruteren. Volgens uw verklaring zouden ze jullie opsluiten, trainen, en daarna naar een ander gebied verplaatsen om daar opdrachten voor hen uit te voeren (CGVS, p19). Het is echter niet aannemelijk dat een organisatie als Al-Shabaab zoveel tijd en middelen zou investeren in het trainen van individuen die niet loyaal zijn, aangezien dit vanzelfsprekend een risico vormt voor de veiligheid en effectiviteit van hun operaties (zie administratief dossier).*

Wanneer u gevraagd wordt naar een verklaring voor de veeleer atypische manier van rekruteren, antwoordt u dat Al-Shabaab aanvankelijk jongeren via de Koranscholen trachtte te rekruteren en via de clanoudsten. U stelt dat er veel weerstand van de lokale bevolking was, waardoor Al-Shabaab gedwongen werd om naar een andere methode over te schakelen. Vervolgens verklaart u dat Al-Shabaab daarom één jongen per gezin opeiste, mits er drie jongens waren (CGVS, p11). Gevraagd naar de reden waarom ze specifiek u rekruteerden verklaart u dat daar geen specifieke reden voor was. U zegt dat u achteraf via uw moeder hebt vernomen dat u niet de enige was, maar dat Al-Shabaab verschillende jongeren heeft meegenomen (CGVS, p15). Deze verklaringen zijn evenmin in staat voorgaande vaststellingen ongedaan te maken. Des te meer daar in de nieuwsberichten uit deze periode, geen melding wordt gemaakt van een rekruteringsgolf door

Al-Shabaab. Enkel in 2018 is er in de geraadpleegde bronnen sprake van een gedwongen rekrutering van Al-Shabaab in uw district Harardhere (zie administratief dossier)." Bovendien maakt de verzoekende partij door louter te verwijzen naar algemene informatie, niet aannemelijk dat haar specifieke geval zou afwijken van de gangbare rekruteringswijze door Al-Shabaab, zoals die blijkt uit de beschikbare landeninformatie. De verklaringen van de verzoekende partij dat zij gedwongen gerekruteerd zou worden, kunnen ook niet overtuigen. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing dan ook terecht dat:

- er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij haar gevangenschap in een kamp van al-shabaab daar (i) het niet waarschijnlijk is dat ze niets weet over haar medegevangenen daar ze verklaart dat er een gemoedelijke sfeer was tussen de gevangen en (ii) het niet aannemelijk is dat ze geen namen van medegevangenen kan geven;
- haar geloofwaardigheid verder wordt ondermijnd door de onwaarschijnlijkheid van haar ontsnaptingspoging aangezien het zeer onwaarschijnlijk is dat al-shabaab zoveel moeite en middelen steekt in haar rekrutering en haar vervolgens laten ontsnappen door een nalatigheid en aangezien al-shabaab andere rekruten wantrouwde, opsloot en in een geheim opleidingskamp onderbracht, is het onwaarschijnlijk dat al-shabaab 12 personen onbewaakt en met de deur open zou achterlaten;
- er gezien de ernst van de situatie, en de potentiële gevolgen voor haar gezin, er kan verwacht worden dat de verzoekende partij meer moeite zou steken in het contacteren van haar gezin en verloofde eens ze in Mogadishu was teneinde hen te informeren over de situatie en actuele stand van zaken.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Wat betreft haar gevangenschap in een kamp van al-shabaab voert de verzoekende partij ten eerste aan dat de commissaris-generaal drie jaar heeft gewacht om haar te ondervragen terwijl de feiten zich hebben voorgedaan vlak voor haar vertrek in 2021. Ze meent dat de commissaris-generaal haar omwille van deze niet kan verwijten dat ze geen namen kan geven van personen met wie ze in 2021 enkele dagen is opgesloten. Dit verweer kan echter niet worden gevolgd. Het feit dat de verzoekende partij werd opgesloten in een kamp van al-shabaab met verschillende andere personen vormt de kern van haar vluchtrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming kan dan ook worden verwacht dat ze hieromtrent duidelijke, concrete en gedetailleerde verklaringen kan afleggen. Er kan dan ook van de verzoekende partij worden verwacht dat ze op zijn minst de namen van de personen kan geven met wie ze opgesloten zat in het desbetreffende kamp van al-shabaab. Zeker nu ze verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze effectief met elkaar hebben gesproken (NPO, p.17) en ze stelt dat de namen van de gevangen werden afgeroepen om aan te duiden welke taken ze moesten uitvoeren (NPO, p.17). In het persoonlijk onderhoud kan weliswaar worden gelezen dat na deze verklaring van de verzoekende partij de commissaris-generaal vraagt dat ze dan toch wel de namen van de medegevangenen kent. Hierop wijzigt de verzoekende partij haar verklaringen en stelt dat de bewakers enkel gevangen aanduiden maar geen namen noemde (NPO, p.17). Dit kan echter beschouwd worden als een *post factum*-verklaring van de verzoekende partij om een tegenstrijdige verklaring op te helderen. In navolging van de commissaris-generaal kan dan ook worden besloten dat het feit dat de verzoekende partij geen namen van haar medegevangenen kan geven een negatieve indicatie is omtrent de geloofwaardigheid van haar relaas. Ten tweede kan haar verweer in het verzoekschrift waar ze stelt dat ze niet durfde praten met haar verschillende medegevangenen gelet op het bovenstaande niet worden aangenomen. De verzoekende partij tracht ten derde de motivering omtrent het feit dat ze geen kennis heeft van de namen van haar medegevangenen te weerleggen door te stellen dat ze wel andere kennis heeft over de gevangen waarop ze verwijst naar pagina's 15 en 16 van het persoonlijk onderhoud. Haar verklaringen hierover zijn echter beperkt. Zo stelt ze enkel dat ze van de wijk Wajadir waren en één even oud was als haar en de andere twee jonger. Deze beperkte en algemene verklaringen kunnen dus niet aantonen dat de verzoekende partij effectief informatie over haar medegevangenen had en kunnen haar verblijf in het kamp dan ook niet aantonen. De verzoekende partij slaagt er dus niet in om de motivering van de commissaris-generaal te weerleggen laat staan aannemelijk te maken dat ze effectief opgesloten was in een kamp van al-shabaab. Aldus wordt in de bestreden beslissing op goede gronden uiteengezet dat: *"Het CGVS plaatst eveneens ernstige vraagtekens bij uw gevangenschap in het kamp van Al-Shabaab. Gevraagd naar de drie personen waarmee u drie dagen werd opgesloten kan u enkel zeggen uit welke wijk van Harardhere ze kwamen. Gevraagd wat hun namen waren zegt u dat jullie elkaar wel hebben gesproken, maar enkel over hoe jullie gerekruteerd zijn (CGVS, p15-16). Later verklaart u dat er tijdens die eerst dagen een zeer gemoedelijke, open sfeer was (CGVS, p16). Hierdoor is het zeer onwaarschijnlijk dat u niet meer weet over uw medegevangenen. Verder kan u ook niets vertellen over de elf personen waarmee u een week werd opgesloten. Gevraagd naar hun namen verklaart u dat u schrik had om vragen te stellen en dat u geen enkele naam kende. Gevraagd naar het werk dat u daar moest uitvoeren, en hoe Al-Shabaab koos wie er moest werken, stelt u dat ze de namen afriepen van diegene die moesten werken. Gevraagd naar hoe het*

komt dat u dan geen naam kan herinneren, wijzigt u uw antwoord en stelt u dat de leden van Al-Shabaab mensen aanwezig en een lijstje hadden waarop hun namen stonden (CGVS, p17). Het is in deze omstandigheden niet aannemelijk dat u na een week samen opgesloten hebben gezeten en te hebben gewerkt geen enkele naam opving van één van uw medegevangenen.”

Over haar ontsnappingspoging stelt de verzoekende partij dat haar bewaker het slot van de deur verkeerd had gesloten zodat deze was opengebleven. Ze stelt verder dat gelet op de schietpartij het voor al-shabaab belangrijker was zich te verdedigen en te beschermen dan gevangenen vast te houden. Verder herhaalt de verzoekende partij dat de bewaker dacht dat de gevangenen waren ingesloten waardoor hij kon reageren op de schoten. Dit betoog betreft echter louter blote beweringen en speculaties van de verzoekende partij over waarom de deur van de kamer waar ze waren opgesloten open was en ze niet werden bewaakt. Dit kan echter geen afbreuk doen aan de motivering van de commissaris-generaal waar die stelt dat het onwaarschijnlijk is dat al-shabaab zoveel moeite en middelen steekt in de rekrutering van verschillende personen en ze vervolgens laten ontsnappen door een nalatigheid en het onwaarschijnlijk is dat al-shabaab niet meer moeite doet om deze te bewaken daar al-shabaab hun nieuwe rekruten kennelijk wantrouwde daar ze hen opsloten in een geheim opleidingskamp. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij met concrete elementen de motivering van de commissaris-generaal in een ander daglicht tracht te stellen. Door louter niet onderbouwde speculaties en blote beweringen aan te brengen, slaagt verzoekende partij er niet in om dit te doen. De verzoekende partij heeft gelijk wanneer ze stelt dat van haar niet kan worden verwacht dat ze een houding van al-shabaab moet verklaren daar ze geen deel uitmaakt van deze organisatie. Dit wordt echter geenszins van haar verwacht. In deze benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan de verzoekende partij toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe zij evenwel in gebreke blijft. De verzoekende partij slaagt er echter niet in om de onaannemelijkheden in haar verhaal op te helderen of in een ander daglicht te plaatsen. Aldus wordt in de bestreden beslissing op goede gronden uiteengezet dat: *“De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door de onwaarschijnlijkheid van uw ontsnappingspoging. Gevraagd naar hoe u precies bent ontsnapt, vertelt u dat jullie werden teruggebracht naar jullie kamer omdat er werd geschoten in de buurt van het kamp van Al-Shabaab. Eén van uw medegevangenen stootte per ongeluk zijn hoofd tegen de deur waardoor die openging, hierdoor konden jullie ontsnappen (CGVS, p13,17). Deze gang van zaken, zoals door u beschreven, is toch erg bevreemdend. Het is namelijk zeer onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab zodanig veel moeite en middelen steekt in jullie rekrutering om jullie vervolgens door nalatigheid te laten ontsnappen. Aangezien Al-Shabaab op dat moment u en andere rekruten wantrouwde, opsloot, en u in een geheim opleidingskamp hield, is het onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab 12 personen onbewaakt en met de deur open zou achterlaten. Een dergelijke situatie zou namelijk het risico verhogen dat Al-Shabaab verraden wordt door jullie ontsnapping.”*

Waar de commissaris-generaal vaststelt dat er kan verwacht worden dat de verzoekende partij meer moeite zou steken in het contacteren van haar gezin en verloor eens ze in Mogadishu was teneinde hen te informeren over de situatie en actuele stand van zaken, stelt de verzoekende partij dat ze slechts één nacht bij haar oom bleef en ze geen tijd had om haar familie te contacteren. De verzoekende partij stelt echter verder in het verzoekschrift dat ze van 14 december 2021 tot en met 19 december 2021 in Somalië bij een smokkelaar bleef. Uit niets blijkt dat de verzoekende partij in die periode niet in staat was om haar familie te contacteren. De motivering van de commissaris-generaal wordt dan ook gevolgd wanneer die stelt dat er van de verzoekende partij kan verwacht worden dat ze enige moeite zou doen om haar familie en gezin te contacteren. Deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

Waar de verzoekende partij de motivering van de commissaris-generaal omtrent haar verblijf in Mogadishu, vertrek uit Somalië en dat ze een papiertje vond met de gegevens van haar familie in waardoor ze slechts recent haar familie kon bereiken tracht te weerleggen, dient te worden opgemerkt dat dit overtuigende motieven betreffen die niet worden weerhouden in de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoekende partij. Haar betoog hiertegen is dan ook niet dienstig.

4.5. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekende partij. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekende partij. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om

verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

5.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Waar de verzoekende partij stelt dat ze Somalië drie jaar geleden verlaten heeft en sindsdien in een Europees land woont, waardoor ze een risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan ze niet worden gevolgd. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers niet dat het loutere feit dat iemand in het Westen verbleven heeft bij een eventuele terugkeer naar Somalië in een situatie zal terechtkomen die gelijkstaat met een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Ze brengt voor het overige geen elementen aan die zouden wijzen op het bestaan van een verwestering in haar hoofde noch dat ze hiervoor subsidiaire bescherming nodig heeft.

Waar tenslotte in de door haar aangebrachte informatie in het bijzonder verwijst naar het feit dat terugkeerders naar door al-shabaab gecontroleerd gebied moeten oppassen zodat ze niet in hun vizier lopen, werd hierboven reeds vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas waardoor het niet aannemelijk is dat ze in de negatieve aandacht van al-shabaab zal terechtkomen. Verder blijkt uit de algemene landeninformatie dat haar regio van herkomst, zijnde Harardhere niet onder de controle van al-shabaab staat. In de EUAA “Country Guidance: Somalia” van augustus 2023 pagina 184 staat te lezen dat in het midden van 2023 Harardhere werd ingenomen door troepen die anti-al shabaab zijn. De verzoekende partij kan zich dan ook niet beroepen op een vrees om in het vizier genomen te worden door al-shabaab daar haar regio van herkomst niet meer onder de controle van al-shabaab staat.

5.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

In casu dient vastgesteld dat de verzoekende partij afkomstig is uit de havenstad Harardhere, gelegen in het district Harardhere van de provincie Mudug, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Somalië wordt in de bestreden beslissing nog gemotiveerd als volgt: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de

groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Mudug te worden beoordeeld.

Mudug wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mudug een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Mudug is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De controle over de regio Mudug die samen met Galgaduud de deelstaat Galmudug vormt, is verdeeld tussen de deelstaat Galmudug en de deelstaat Puntland. Puntland controleert de noordelijke helft van de regio. Gaalkacyo, de hoofdstad van Mudug, is ook verdeeld waarbij Puntland het noordelijke deel van de stad controleert en Galmudug het zuidelijke deel. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio. Zo werd Harardhere, een strategisch belangrijke havenstad, in januari 2023 heroverd op de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Mudug geschat op 1.317.403 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 87 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (48). Dit zijn vooral gevechten tussen het Somalische leger, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilitie, tegen al-Shabaab. Andere geweldincidenten betreffen vuurgevechten tussen de aanwezige veiligheidsdiensten onderling, interclangeweld en AS-aanvallen tegen de veiligheidsdiensten. ACLED noteert twee incidenten waarbij geweld uitbreekt tussen twee AS-groepen doordat één AS-groep probeerde de terreurgroep te ontvluchten en zich over te geven aan de overheid. ACLED noteert in totaal 914 dodelijke slachtoffers in de regio Mudug door dit type van geweld. Er worden geen burgerdoden geregistreerd. Droneaanvallen van het Amerikaanse leger tegen AS-doelwitten vormen de meerderheid van de 19 geregistreerde incidenten onder de categorie explosies/remote violence. De overige incidenten zijn aanslagen door al-Shabaab op de veiligheidsdiensten en geallieerde milities. Al-Shabaab pleegt ook een suicide vehicle-borne IED (SVIED)-aanslag tegen een safehouse waar leden van het federale parlement zaten alsook de president van de deelstaat Galmudug. Onder violence against civilians noteert ACLED 20 incidenten met 24 burgerdoden, het betreffen voornamelijk clanconflicten omwille van bloedwraak of een grondgeschil. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid en in mindere mate omwille van droogte en overstromingen, hervestigt zich in Galgaduud of binnen dezelfde regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mudug sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mudug in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mudug een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mudug. Evenmin

beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De opmerkingen van uw advocaat, waarbij hij uw verklaringen herhaalt en daarom de vluchtelingenstatus en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt, zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen (CGVS, p.22)."

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. De verzoekende partij brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verder wijst de Raad erop dat de verzoekende partij zich beperkt tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. De verzoekende partij maakt verder niet aannemelijk dat er in haar hoofde sprake is van persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

5.5. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

6. Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partij dit volledig nalaat, is dit middel niet-ontvankelijk.

7. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat de verzoekende partij heden dreigt te worden vervolgd in Somalië. Bijgevolg is de verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9.. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS